

Български лица

МИЛА И ВСЕОТДАЙНА УЧИТЕЛКА

Вече двайсет години Татяна КУРАЛОВА-ПОПАЗ всеотдайно и грижовно се отдава на професията си, обучавайки децата в началните класове.

ята педагогическа дейност. За изминалите години тя вече има няколко випуска, а първите ѝ ученици вече са студенти, а някои дори работят. От 2016 г., след обединяването на Василевското и Новокапланското училище, Татяна Савична продължава да работи като учител в началните класове в Новокапланското училище, където се труди и днес.

Освен в началните класове, тя преподава български език в средните класове. Децата с интерес научават, как правилно се изговарят българските думи, как се възраздат и провеждат народните традиции и обичаи, както и техните различия и общи черти с нашите украински празници. Дори деца от други националности с удоволствие изучават български език, а възрастни със зялхас разказват на родителите какво ново са научили на уроци. За **Александър Потцикий** трудно му се даваше българския език, понеже на български той започнал да говори само на уроците, но в 9 клас дори майката на момчето **Валентина Василевна** била приятно изненадана, когато сина ѝ на училищния празник рецитира стихове на български език и играе със съчениците си

българско хоро. През учебната година Татяна Савична провежда екскурзии в музейната училищна стая, експонатите на която се попълват от учениците, родителите, учителите и жителите на селото.

Любовта към българския език Татяна Савична запалва и на уроците, и по време на традиционния училищен празник «Обреди и обичаи на народите на Украйна». През май месец т.г. заедно с колегите си тя подготви и показа елементи от български празници и обичаи. Празникът премина с успех, и това беше отбелязано от гостите, родителите, обществеността на селото и представителите на Арцизкия районен отдел на образованието.

Татяна Савична, освен че е добър учител, тя е прекрасна стопанка, обичаща съпруга, майка на два чудни сина. Малкият Иван още е ученик, а големият Александр работи в медицинска фирма и получава висше медицинско образование. Мъжът ѝ Иван Иванович е военен човек, винаги се старее да помага на съпругата Татяна, ако, разбира се, не е на служба.

В навечерието на Новата 2019 година пожелаваме на Татяна Савична здраве, семейно благополучие, успехи в работата, старателни и благодарни ученици!

Валерий КОПТЕЛЕЦ

Православно наследство

СВЕТИ СПИРИДОН, ЕПИСКОП ТРИМИТУНСКИ 25 ДЕКЕМВРИ

Св. Спиридон бил един от великите светители и чудотворци на IV век. Той се родил на остров Кипър от прости родители и сам бил винаги прост по нрав, смирен по сърце и благ по живот. От детинство бил овчар. Като станал пълнолетен, той се оженил, но скоро овдовял и започнал да употребява целия си имот за помагане на ближните, които обичал искрено, както заповядал Господ: хранил бедни и сираци, приемал радушно странници. Господ му помагал в неговите добри дела, като му дарувал сила по чудесен начин да изцелява болните. В царуването на император Константин Спиридон бил поставен епископ в гр. Тримитунт, на остров Кипър.

Скоро Спиридон се прославил с чудотворната си дарба. Постоянно при него идвали болни за помощ и изцеление; царете му оказвали почит, но всичко това не подействало върху смиренното сърце на светителя. Той знаел, че земната слава е нищожна. Да угоди на Бога било винаги негова единствена грижа. И в епископския си сан той запазил своите прости обичаи: избягвал всякакъв разкош, продължавал да се занимава със земеделие и сам заедно с жътварите жънал своите ниви; във всяко време бил достъпен за бедните, като употребявал за подпомагане всичко, което имал – давал помощи и съвети, поучавал с прости думи, пълни с любов и божествена мъдрост. Всички нещастни отивали при св. епископ с твърда надежда, че непременно ще намерят у него съчувствие и помощ.

Веднъж император Констанций, син на Константин Велики, бил болен, видял насън, че Спиридон може да го изцери. Той го повикал, и действително Господ изцелил царя чрез молитвите на светия епископ. Констанций поискал богато да го награди и му предложил много пари, но светителят се отказал от даровете. Царят настоявал и тогава Спиридон, като взел от него парите, веднага ги раздал на бедните. Той много говорил на царя за неговите задължения, убеждавал го да помни благостта и милостта Божия, да бъде добър и милосърден към поданиците си, да вниква в техните нужди и да изпълнява справедливите им молби.

Прославен чрез много чудеса, които били знакове на проявената към него Божия милост, св. Спиридон остарял. Веднъж като жънал своята нива, почувствал се недобре и казал на жътварите, че му е дошло времето да замине при Господа. След няколко дни, като дал съвети на окръжаващите го да обичат Бога и ближния, той предал Богу чистата си душа около 350 г. Погребали го в Тримитунт. На гроба му, към който вярващите пристъпвали с благоговение, се извършвали много чудеса. Светите му мощи били пренесени в Цариград към средата на VII век, а към времето на турското завоевание на Цариград те били пренесени в Керкира (остров Корфу), където са запазени и досега в нетление.

Поетически редове

Предлагаме на вниманието на читателите на в-к «Роден край» стихотворения на нашия редовен читател от с. Нови Троян, Болградско, Петр БАРАНОВ, за когото поезията е едно ежедневно душевно преживяване, начин за възприемане на външния свят, както и начин за изразяване на настроението си.

КАК СТИХА СЕ ПИШИ

Дотърча детето и ме пита:
Как стиха се пише и се сплита?
На детето мило отговарям,
дваж и триж му думите повтарям:
лесна, проста работа е тази.
С мисли луди, бурни, кат талази
всяка сутрин пред зори се будиш
и започваш всъде да се трудиш.
С устрем, с огън творчески запален,
вземаш едър чук, секач стоманен.
Чукаш, дялаш ти с размах скалата,
силом вадиш думи от средата:
добри, лоши, малки и големи,
заедно със скритите проблеми,
па с торбата към стиха ги мъкнеш,
мислиш бързо нейде да ги втъкнеш.
Изведнъж омразна виждаш пречка –
нито дума, нито точка с клечка.
С гума триеш, с молив бързо драскаш,
всички знаци лишни хвърляш,
тласкаш.
Хитри пък са те, далеч не бягат,
на хартията отново лягат.
Тук измъдряш нещо друго, ново,
струва ти се, всичко е готово.
И задрямваш, грешките навлизат,
цели изречения изгриват.
Яден, чукаш, тракаш пак за двама,
вършиш смело работа голяма.
Сплит до сплит редиш наред полека,
свързваш дума тежка с дума лека.
Най-подир на ум ти иде мисъл:
пък дали творбата има смисъл?
Няма ли читателят да каже:
«Тоз писач с мустака само маже?..»

Петр БАРАНОВ, с. Нови Троян, Болградско

ЕСЕН ЗЛАТОКРИЛА

Есен златокрила налетя,
чудни багри надонесе тя.
Храсти боядисва и дървета,
ниви не забравя и полета.
Си разплете златните коси,
сутрин в хладни плакне ги роси.
Над ливади и горички диви
веч разпъва одеяла сиви.
Мрежа вред копринена плете
да люлее паяче-дете.
Със слана попарва тя гората
и оронва, пръска ѝ листата.
Птиците събира в ята тук
и далеч изпраца ги на юг.
Щом издъхне с ледена прохлада,
първата очаквай изненада –
остър, лош ноември дъждовит,
с вятър силен, още мразовит.
Често и лапавица ще има,
тъй сърдита, снежна иде зима.
Бързо тичай, възрастни си отивай
и носа зад собата си скривай.

Фотоочерк

ШИКИРЛИЙСКИЕ НИКОЛАИ

19 декември свой ден ангела отменили мои односелячани из пос. Суворово Измайлского района Николай Петрович Далаков и Николай Степанович Балабан. Имя «Николай» с греческого означает «победитель народов». Люди с этим именем обладают удивительной подвижностью, строгостью, активностью, очень уравновешены.

Николай Петрович Далаков ныне на заслуженном отдыхе, но не покидает работу по дому и огороду, любит ухаживать за домашней птицей. А как он искусно до сих пор варит болгарскую национальную каварму на разных мероприятиях нашего поселка! С супругой воспитали двух добрых и отзывчивых сыновей, дали им хорошее образование. Один из сыновей живет в Болгарии, а второй – в родном отцовском доме. «Все в семье любят и уважают Николая Петровича – нашего папу. Трудяга во всем,

хороший советчик», – говорит о нем невестка **Алена**.

В моменты отдыха Николай Петрович вспоминает о своем далеком детстве. Родился в простой семье, еще подростком начал работать в заготконторе. Очень манила его техника, потому и учился на механизатора в ПТУ. Потом – служба в морфлоте, которая закалила его как личность. После службы работал водителем в межколхозстрое, школе и 20 лет в атоколоне. Когда эти предприятия закрылись, он без стеснения сел управлять не машиной,

а повозкой в колхозе. Этой ездовой тоннами перевозил молотого зерна на птицеферму. Везде был в почете.

Хочется пожелать нашим шикирлийским Николаям долгих-долгих лет счастья, семейного благополучия, крепкого здоровья и много светлых, добрых дней!

Михаил КАЛАЯНОВ, пос. Суворово Измайлского р-на